

lacím soudem. Otázkou, zda pojem obecného blaha tu vůbec dopadá, netřeba se zabývat, any, jak bude dovedeno, stačí ostatní důvody k vyvrácení této námitky. Nesmí se totiž přehlížeti, že jde o rozepři ze smlouvy služební, kterou se domáhá žalobkyně toho, by žalovaný vyklidil byt žalobkyni mu poskytnutý. Domáhá se tedy žalobou jen soudního výroku, tvořícího exekuční titul pro vyklizení. K docílení tohoto titulu má žalobkyně plné právo, byl-li služební poměr, jak jest zjištěno, skončen, an tím »nevystupuje z mezí zákony předepsaných k zachovávaní a zvelebení veřejného blaha« (§ 364 obč. zák.) a když není zákonného předpisu, který by jí v tom bránil. Nebylo tudíž ani případným použití obdoby §§ 364 a 365 obč. zák. k zamítnutí žalobního nároku a netřeba se blíže obíratí dosahem a výkladem těchto předpisů.

Čís. 10898.

Exekuci na základě konečného usnesení (§ 459 c. ř. s.), jímž bylo žalovanému zakázáno, by nerušil stavbou žalobcovo právo služebnosti cesty, nelze odložit k dlužníkově žalobě na vymáhajícího věřitele o zjištění, že vymáhajícímu věřiteli nepřisluší služebnost cesty.

(Rozh. ze dne 23. června 1931, R II 143/31.)

Konečným usnesením (§ 459 c. ř. s.) bylo vysloveno, že se Č-ovi zapovídá pod důhonem práva, by výkopem sklepa a dalšími stavebními pracemi nerušil právo služebnosti cesty manželů D-ových na pozemku čkat. 1646, a že se mu nařizuje, by vše uvedl do původního stavu. Na základě tohoto konečného usnesení byla povolena manželům D-ovým proti Č-ovi exekuce zmocněním vymáhajících věřitelů, dáti obnoviti původní stav na pozemku parc. čís. 1646, jak byl před zahájením nové stavby na tomto pozemku, na náklad dlužníkův, dále příkazem dlužníkovi, by zaplatil výlohy s tím spojené, které se zatím určují na 10.000 Kč, do čtrnácti dnů pod důhonem práva k rukám právního zástupce manželů D-ových. Napotom podal Č. proti D-ovým žalobu se žalobní prosbou, že D-ovým nepřisluší služebnost cesty po pozemku čk. 1646, že D-ovi jsou povinni zdržovati se tohoto výkonu, zejména nejezditi po pozemku Č-ově na svůj pozemek. Návrh Č-a, by byla vzhledem k této žalobě odložena exekuce, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. R e k u r s n í s o u d návrhu vyhověl. D ů v o d y: Prvý soud zamítl návrh na odklad exekuce, protože tu není žádného z důvodů § 42 ex. ř., rekursní soud však s tímto názorem nesouhlasí. Jest pravda, že důvody odkladu exekuce jsou v § 42 ex. ř. vypočteny výčetmo, že účelem řízení o rušené držbě a účinkem konečného usnesení jest, by dřívější pravý skutečný stav byl obnoven bez ohledu na jsoucnost práva, že v zápůřčí žalobě není výslovně obsaženo žádání podle § 42/1 neb § 42/5 ex. ř., jest však uvážiti toto: Nehledíc ani k tomu, že by odepření odkladu exekuce mělo v zápětí zboření dlužníkova domu a zničení cenného majetku, ač se zápůřčí žalobou stalo sporné, zda právo, stavbou domu ohrožené, vymáhajícím věřitelům skutečně přísluší, že by takový postup odporoval právnímu citu a spra-

vedlivosti a bylo by plněním zásady »Fiat justitia, pereat mundus«, v dnešním právním životě již neplatící, nelze popřít, že se dlužník zápůřčí žalobou ve skutečnosti domáhá i neúčinnosti exekučního titulu podle § 42/1 ex. ř. Kdyby žalobce byl do zápůřčí žaloby pojal i prosbu, že exekuční titul má být prohlášen za bezúčinný, musel by odklad exekuce být povolen, poněvadž pro odklad rozhoduje žalobní návrh bez ohledu na to, zda jest materielně oprávněn. Ač taková prosba do žaloby pojata nebyla, jest přece, poněvadž dlužník se domáhá rozsudku, že vymáhající věřitelé jsou povinni zdržovati se výkonu služebnosti, míti za to, že v žalobě jest vtomně obsažena i prosba, že exekuční titul jest bezúčinným. Tím jest splněn předpoklad § 42/1 ex. ř. a bylo proto rekursu vyhověno.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Právoplatným konečným usnesením okresního soudu ze dne 12. srpna 1930 bylo vysloveno, že se nynějšímu povinnému zapovídá pod důhonem práva, by výkopem sklepa a dalšími stavebními pracemi nerušil právo služebnosti cesty nynější vymáhající strany na pozemku č. kat. 1646 a že se mu nařizuje, by vše uvedl do původního stavu. Pod C I 1925/30 podal nynější povinný žalobu proti nynější vymáhající straně se žalobní prosbou, že žalovaným (nynější vymáhající straně) nepřisluší služebnost cesty po pozemku čís. kat. 1646/4 na pozemek žalovaných (nynější vymáhající strany) čís. kat. 1630, že žalovaní jsou povinni zdržovati se tohoto výkonu v tom směru, zejména nejezdití po pozemku žalobcově na svůj pozemek. Účelem konečného usnesení bylo utvořiti na základě poslední držby prozatímní stav, jenž má trvati tak dlouho, dokud nebylo jinak určeno rozhodnutím soudu o žalobě nynějšího povinného (§§ 340, 341, 344 obč. zák., §§ 454, 459 c. ř. s.). Účel ten by byl zmařen, kdyby se měl povolití na základě zápůřčí žaloby odklad exekuce zahájené na základě konečného usnesení (§ 459 c. ř. s., § 1 (1) ex. ř.), nehledíc k tomu, že důvody odkladu exekuce jsou v § 42 ex. ř. vypočteny výčetmo a že tu není předpokladů v § 42 ex. ř. výslovně uvedených. Ostatně nejsou úvahy rekursního soudu na místě, neboť ve spise okresního soudu, ve kterém bylo vydáno shora uvedené konečné usnesení, udal nynější povinný sám, že teprve staví domek, který v určité době má být hotov. Dostavil-li nynější povinný domek, jednal proti usnesení okresního soudu ze dne 31. července 1930, jímž mu bylo zakázáno, by nepokračoval ve stavebních pracích. Ježto tudíž není důvodu pro odklad exekuce, bylo obnoviti usnesení prvního soudu (§ 42 ex. ř.). Exekuční soud upozorňuje se na prohlášení vymáhající strany, že se dá provést povolená exekuce bez poškození ostatních částí domů jen odbouráním rohu domu do hloubky jednoho metru, a že toho může povinný dosíci žádostí o omezení exekuce.